

TELEGRAFUL ROMÂN

Nr. 62. ANUL XVI.

Sabiu, în 4/15 Augustu 1868.

Telegrafu'l eșo de două ori pe săptămână: joia și Duminică. — Prenumeratiunea se face în Sabiu la expeditura foiei pe afară la c. r. poște, cu bani ga'la prin scrisori francate, adreșate către expeditura. Prețu'ul prenumeratiunei pentru Sabiu ește pe anu 7. fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

La cestiunea romanilor din Scaunele Salistei și Talmaciului.

Suntem pusi în posesiune de a împlini promisiunea noastră în privința cestiunei amintite în titulu' acestorui s're. Detaliurile cele mai bune ni le da memorandumu' asternutu' dietei de dlu deputatu' cav. de P u s c a r i u în șiedint'a dela 7 Aug. n. Reproducemu' mai în josu' acelu' actu' memorabilu' și de intensitate politică, în tota cuprinderea lui.

Convinsi fiindu' ca actulu' va reversă pentru fia care cetitoriu' lomina destula asupr'a cestiunei, ne abtinemu' de comentare.

Déca e că să dicemu' la acestu' locu' din parte-ne ce-va, apoi ne exprimăm dorint'a de a vedé deslegată întrebarea pentru carea a trebuit sa se faca actulu', spre pacea, liniscea, multamirea și frătietaatea tuturor celoru' atinsi; căci numai asiă vomu' puté prosperă cu totii și din istoria noastră propria, credemu' ca vomu' fi invetiatu' destula, ca privilegiulu' facticu' și formalu' impedează drépt'a cumpenă și bun'a stare materială și intelectuală a părții nefavorite cu tôte urmările.

Evenimente politice.

Sabiu 3 Augustu.

Boemi'a se afla în o agitatiune continuă dela inaugurarea sistemului de fatia. Confiscări de diuarie, procese de presa de o parte; meetinguri oprite și disoluate de către comissarii regimului de alta parte, suntă acumu' de multu' la ordinea dilei. Odată, cându' Maj. Șea Imperatulu' fû la Pragă, în v'er'a acés'a, se respândi unu' sunetu' camu' singuraticu' ca în cercurile competente sa facu' încercări de împaciuirea natiunei cehice din Boemi'a. Șciirea acés'a se desputeri de ambe părțile mai asemenea. Numai „Osten“ o sustinu', fara de a fi pututu' da garantie și despre rezultatu'. Aceea-si fôia vine acumu' după mai multe septamâni și în unu' articulu' intitulatu' „La actiunea de impacare în Boemi'a“, spune, că din „o parte extraordinaria i se face următoarea împartășire demna de credint'a“, care împartășire o și recomandă atentiunei tuturor cercuriloru' politice. Împartășirea aceea e următoarea:

„În sinulu' opozițiunei boemice au începutu' o-nenii a face o deosebire însemnată între cancelariulu' imperialu' Bar. Beust și între ministriulu' de interne Dr. Giskra de o parte, și între ministriulu' cislaitanicu' de alta parte. Nu dora ca aru' vrea cine-va sa presupuna o divergenția serioasă în sinulu' acestorui barbați ai regimului, ci numai pentru ca se pare a avé ôresi care temeiu' presupunerea, ca prevederea acestorui doi barbați merge mai departe decâtu' viitorulu' cabinetulu' de acum din Cislaitania. E lucru de mare însemnatate, și la tóta intemplantu' lucru, carele se pôte luă dreptu' de unu' castigu', ca deosebirea acés'a se sustine cu consecuintia, pre cându' în ace-l'a si tempu' lupt'a între opozițiunea și politic'a de fatia a cabinetulu' cislaitanicu' cu respectu' la Boemi'a a ajunsu' la culme. Opozițiunea (boema) va încercă tôte spre a reesi și va reesi fara indoie. Lupt'a acés'a inși și reesireasuntu' fase, cari prevedinte și cari suntă dela ferint'a Bar. Beust, cu dd. Palaczky și Rieger în Pragă suntă, cestiuni invinse. Întrebarea vine acumu': Ce are sa vina după aceea?”

Dupa împartășirea acés'a insira „Osten“ pre totii ministrii din cabinetu' și arata ca totii suntă inclinati către o impacare cu opozițiunea din Boemi'a. Mai face odată deosebirea între persoanele lor și între persón'a ideală, din carea se compune cabinetulu', a cărei sôrte este legată de sôrtea politicea regimului de acum urmata în Boemi'a.

Nu ascunde ca în programulu' opozițiunei boemice se afla unu' parlamentu' centralu' puternicu;

dara nu voiesce că tocma' acum se începă o luptă în contra sistemului de fatia, ci se va multami de o camdată cu sistemulu' de delegatiuni, așteptandu' că lucrurile se ia alta fatia, ceea ce se va și întemplantu', pentru ca elementele austriace forméza majoritatea precumpanitória și în Ungaria.

La festivitătea datatoriloru' la semnu' s'a fostu' radicațu' fôrte multe toaste, cari în Prussia cu deosebire puteau face sânge reu. Deci cancelariulu' imperialu' bar. de Beust, la banchetulu' celu' din urma, radica unu' toastu' pentru p a c e și i m p a c a r e. Acestu' toastu' se dice acum, ca au multamitu' pre politiciii înalti din Berlinu'. Altfeliu' vinu' inși scirile din P a r i s u în ceea ce privesce cuventarea s'eu toastulu' cancelariulu' imperialu'. Acolo privescu' în toastu' o afirmatiune ascunsă a sciriloru' ce șbora de unu' tempu' în cōce despre o a p r o p i a r e între Austria și Prussia. Despre apropiarea iera suntă două pareri. Un'a crede ca apropiarea acés'a aru' fi unu' mijlocu' de a castigă pre Prussia pentru politic'a apusă și a isolă pre Russia, alte iera ca apropiarea acés'a aru' fi pasulu' celu' dintău' către întorcerea la o nouă alianția s a n t a.

Cu privire la aceste nu șcie omulu' ce se tina despre scirile cele pacinice, cari se sustinu' mereu și iera nu șcie ce se tina de cele ca următoarele:

„Zukunft“ ne împartășiesce sub titulu': „La dîta lui Napoleon“, o înștiințare a unui corespundintu' al s'eu, care este de fôrte mare importantia, și ca atare merita și atentiunea publiculu' nostru. Cuprinsulu' eile urmatoriu' ește:

„Pregatiti-ve pentru dilele cele mai de aproape la lucruri fôrte serioșe! Regimulu' francesu' si a încheiatu' pertractările s'ele cu Belgiulu' și Oland'a; statele nordice ale Germaniei connivează și e probabîlu, ca Dani'a va merge agresivă în frunte chiaru'; și regin'a Victori'a e adusa prin relațiunile aceste încatu' va în perplexitate și se vede împedecată în tôte actiunile spontanee; cu Svitier'a s'an încheiatu' transactiunea din ambe părțile, Italia e indisolubilă legată. În 15 Augustu' si va dă Imperatulu' votulu' decisatoriu', dela care aterna sustinerea situatiunei. Cu acés'a ve puteti esplică aparentia cea neașteptată a lui Beust către finea festivităței vienesse a datatoriloru' la semnu'. Întru adeveru' ea maschéza situatiunea — dara numai pentru cei orbi; și primirea ce o a aflatu' depesi'a austriaca tractandu' despre tem'a acés'a e numai unu' echo, care în ataculu' din urma disolva colônele contrarie.“

„Precum ni se împartășiesce din alte părți, în armat'a austriacă inși se facu' pregatiri mari și fara de a face vre-unu' șgomotu' s'a adusu' déjà parte mare la deplinire. Se vorbesce de o 1000 de tunuri ghintuite nōne ce parte aru' fi venitu' din Belgiu', parte s'aru' fi pregatitu' în cea mai profunda tacere în Stiri'a și în tempulu' din urma s'au predatu' regimului; asemenea s'a acoperitu' și lips'a pusciloru' cu acu' (Hinterlader) prin fabricanti din tierile esterne. Iotre șvitierii cei numerosi, ce a venitu' la festivitătea datatoriloru' la semnu' eră și o parte mare de fabricanti de pusei, cari cu manuearea fabricatelor loru' punea pre totii în umire. În dilele din urma ale festivităței a probatu' de a impuscă între altele și cu Peabody (unu' felu' de pusei) americane, cari au nimeritu' de 49 ori, puscandu' 53 de puscatori.“

Unu' castru' mare cam de 80,000 feciori se adună în apropierea Pragei; fortaretielu' din Boemi'a și Moravi'a suntă bine provédite cu proviantu'. Ômeniloru' ierasi le tresare prin capu' planulu' de resbelu' din 1866 și vreau sa șcie, ca Prussia ierasi e ga'ta a tramite 60—80,000 armati prin Sassoni'a în Silesi'a și Boemi'a. Dealtmintrea e de însemnatu', ca tôte intariturile prussiene în sudu' suntă

în provinciile din Monarchia pe unu' anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime și tieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu' pentru întrea ora cu 7 cr. șirulu' pentru o două ora cu 5 1/2 cr. și pentru ș treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

pre deplinu' provédite cu proviantu' și garnisōnele din Neisse, Gôrlitz și Torgau s'au intaritu' în tempulu' di urma fôrte multu'. Singura Torgau, prin clădiri nōne intarita s'a făcutu' piét'a cea dintău' de arme primindu' cu putine dile mai înainte o garnisōna de 6000, cu care supravegiăza Sassoni'a în starea ei neutrală.

„Școpulu' mesuriloru' acestor'a e învederatu'. Prussia au devenitu' într'o stare critică, căci mesurile pentru o împaciuire internă nu suntă duse la indeplinire, spiritele suntă în provinciile cele nōne inchi neliniscite și interesele partidelorui vechi au devenitu' totu' mai puternice și au o influenția mare. Se vorbesce de armate colosale, ce s'aru' pregatit pentru de a suprima puterea armelorui prussiene.“

La aceste reproduce după Zkft reflectéza „Házánk“ ca „se voru' deminti cătu' mai ingraba, dara cu tôte aceste amu' aflatu' de lipsa a le împartasi publiculu', pentruca — draculu' nu dōrme.“

Ce s'a atinge de apropiarea Austriei de Prussia, următoarea întemplantu' consolidéza tare credint'a, ca acea apropiare se realizéza. Pôia oficială din Berlinu' aduce demisiunarea lui Falkenstein dela comand'a corpului antău de armat'a și denu-mirea lui M a n t e u f f e l. Cestu' din urma e cōndu' c a t o r i u l u' partidei de înființia la curtea din Berlinu', simpatizatori cu Austria și carele nu se unesce tocma' bine cu cancelariulu' federatiunei nordice, cu Bismarck. Déca o schimbare de comandă generală a unui corp de armat'a va avé influenția diplomatică politică, ne va aréta viitorulu' celu' mai de aproape. Pana atunci luăm notitia despre fapta și despre cele ce se vorbescu' în urm'a faptulu'.

Aliantiele vamale amintite de noi după curierulu' de orientu', în numerulu' trecut, se reintorcu' de nou în publicu', inși după scirile cele din urma îmbracate în uniformă de alianție pentru eventualități de unu' resbelu'. După „Journal de Paris“ alianția acés'a nu cuprinde în sine numai Oland'a, Belgiulu' și Elveti'a, ci cauta a atrage la sine și pre Spani'a și chiaru' și pre Itali'a. Cestu' din urma se stricase reu cu Prussia pentru not'a lui Usedom, carea o publicase generalulu' italianu' Lamarmora. Statulu' majoru' din Prussia publică alte acte, cari erant de totu' nefavoritōre pentru armat'a italiană din 1866. În tempulu' din urma inși se șocotira la Berlinu' și începura a mai domoli cêrt'a, a se impacă, a întinde mân'a de nouă amicitia, cu acea frătișca promisiune, ca déca nu va vrea regimulu' italianu' sa fia amicu' regimului din Berlinu', acés'a va dă mân'a cu partid'a actiunei din Itali'a, carea se întielege ca nu e multamită cu regimulu' de acum. Austria e inchi cu reserva către alianția. Angli'a nu se amesteca, dara nu e contraria alianțielorui aspirate în Parisu'. Actiunea Angliei se dice inși ca e astadi pentru pace și lordulu' Stanley, carele calatorescu' cu regin'a Victori'a pre continentu', si va dă tóta șilint'a a înduplecă puterile la unu' congresu'. Cam acés'a aru' fi astadi situatiunea în mare, abstragendu' dela grigile de o nouă rescōla și invasiune de garibaldiani în staturile Papei, de continuarea rescōlei în Bulgari'a s. a.

Diet'a Ungariei.

În șiedint'a dela 5 Aug. după autenticarea protocolulu' cetesce lul Kauz referatulu' comisiunei finantiale despre bugetulu' din anulu' acés'a. Ministriulu' L o n y a y rōga cas'a că la redeschiderea sesiunei sa se ia la desbatere mai înainte de tôte bugetulu'.

Urméza desbaterea specială asupr'a proiectulu' de lege de înarmare, care urméza și în șiedint'a dela 6 Augustu'. În șiedint'a acés'a înainte de a

trece la desbaterea numitului proiect, interpelează Somsi ch pre ministrul de justiție în numele său și a sotiloru sei în privința decime de vinu. La acestă interpelețiune răspunde ministrul de justiție că în privința acestă proiectului de lege e gâtă și lu va aduce cât de curendu spre alu asterne casei spre desbatere. La întrebarea ce o adauge Tisz'a ca estindese-va activitatea ministrului și asupra servitutilor ce stau în legatură cu acele decime? răspunde ministrul afirmativu.

Se asternu înaintea casei legile privitoare la darea fonciaria și de venituri, sancționate de Maj. Sea. Acestea se promulga și se tramitu în casa magnatiloru.

Dem. Horváth predă o petitiune a municipiului Kecskemetului pentru regularea jurisdicțiilor și introducerea regulamentului celui nou de presă.

Cont. Dom. Teleki interpelează pre ministrul de justiție pentru înființarea judecătorielor urbariale în Transilvania.

Ministrul respectiv răspunde, că în privința acestă proiectului de lege e déjà gâtă, și aducerea lui la desbatere o a împedecatu afaceri finantiale.

În ședința dela 7 Aug. n. după autenticarea protocolului predă Somsi ch că președinte alu comisiunii permanente finantiale, raportul despre întocmirea speșelor judecătorești ce au cetățile libere.

Urmăza apoi numai decât transpunerea memorandumului românilor din scaunele Salistei și Talmaciului (vedi și nrul trecut) prin deputatul Ioanu Puscaru.

Dep. Edes asterne un proiect de concludu în urmă cărui concediatii dela militia sa nu se chame sub arme în timpul lucrului câmpului; iera ședulele de concediu sa li se dea concediatilor în limbă maternă. Se va tipări și pune la ordinea zilei.

La desbatere se ia mai departe proiectul privitoriu la înarmare și adica despre glote, care terminandu-se se trece la desbaterea generală a proiectului de lege privitoriu la contingentul de recruti pentru regimentele ungurești.

În ședința dela 8 Aug. după mai multe petitiuni și observări se cetesce proiectul de lege, privitoriu la înarmare a trei'ă ora și se pune la votu. 192 deputati votează pentru proiectu, 83 contra, 6 se retinu dela votu și 119 au absentatu, celelalte proiecte se primescu fără votare nominală.

Memorandulu

Românilor din Scaunele filiale Salistei și Talmaciului.

Înalta Dieta! Putini locuitori și puțin comune a le Transilvaniei vor fi patimitu în drepturile lor omenești și în cele ce le au garantatu lor constituțiunile patriei, atâtea stricăciuni, atâtea apăsări, în decursul mai multor secolu până adă, precum au patimitu locuitorii români ai scaunelor filiale al Salistei și Talmaciului, cari că scaune filiale au fostu la totii tempi incorporate scaunului Săbiului. Scaunulu Salistei cu comunele lui: Saliste, Galesiu, Tilisca, Vale, Sibielu și Cacova, că la 15 mii locuitori, cari prin economiile lor de oi și de alte vite și prin foloșele produse tierii, din acestea economii suntu în toate tierile coronei Ungarei destul de cunoscuti, asiă precum și scaunulu Talmaciului, cu comunele lui: Boitia, Talmacelu, Talmaciu, Sebesiu de jos și Porcesci și locuitorii au fostu totu deuna și suntu prin pusețiunea lor geografică nedispartibili de scaunulu Săbiului, și că unu teritoriu naturalmente întregitoriu alu aceluia. Nedreptățile și apăsările acestor locuitori au purcesu din partea universității națiunii săsesci, și a pretorelui acelei, adica a Cetății Săbiului, cari numai cu puterea se a încercatu a supune acestea două scaune locuite de români, supremației lor domnesci, și voru a privi pre acești locuitori și adă, că pre fostii lor jobagi, eschidiendu dela ori ce participare la drepturile politice, garantate de legile tierii fiecărui patriotu ba și dela eserciarea acelor drepturi, cari sau concesu prin legile din 1848 fiecărui fostu jobagi adevăratu.

În timpurile dinainte de 1848 numai și numai ajutoriulu unor deregatorii ungurești ale tierii iau scapatu pre acești locuitori de jugulu jobagiului, în care sau straduitu ai aduce națiunea săsescă, fată dar cu organizațiunea viitoare a tierii în privința administrativă și judiciară, fată cu organizațiunea fundului regescu, ce ne sta înaintea ochilor, și fată cu legile politice și private, ce au a se aduce în dietă Ungariei, ne vedem indemnati și siliti a asterne înalte diete ochiară, drepte și documentata iconă a drepturilor noastre, ale scaunului Salistei, și ale scaunului Talmaciului, apoi a stărei politice a lor, și a arată, că acestea drepturi și adă după ce au reinviatu constituțiunea Ungariei trebuie se existe de jure și se fie sustenute.

Nu numai pentru noi, dar și pentru statulu Ungariei suntu acelea ce le vomu espune pre scurtu mai la vale de mare însemnatate.

Vom espune dar mai anteiu tractarea noastră dela 1848 încôce, apoi drepturile noastre și tractarea noastră în timpii dinainte până la 1848. —

Periodă absolutistică cu legile ei ne au privitu pre noi locuitorii scaunulu Salistei și pre locuitorii scaunulu Talmaciului, asiă și pre comunele foste granitiere din scaunulu Săbiului: adica Orlatu, Sina Racovitia și Vestemu; că pre nisce fosti jobagi ai universității săsesci cu totă nedreptatea, și au concesu acesteia toate pretenșiunile ei de domnu pământescu adica desdănuările, regale, muntii a. n. revindicati și a. t. și acelea deregatorii absolutistice nu au voit a audi vócea și gravaminele noastre nici odata. După stingerea perioadei absolutistice, pre la anii 1860-1861 pre cândune aperea o radia, deși nu destul de strălucioasă, a restaurării constituțiunii, au reinviatu și în noi o speranță pentru unu viitoriu mai bun; furam înșă iera—și înșelati, că totii români din fundulu regescu, cându sosi dela Vienă fostulu comite al națiunii săsesci bar. Salmen, că sa restaureze fundulu regescu. Petitiunile și gravaminele noastre, asternute la regimulu transilvanu de pre atunci, nu ni s'au luat în dreptă consideranță, căci pre cându acesta restauratiune au multieșut pre cei 190,000 români între 174,000 și si ai fundului regescu, cu vro 7—8 posturi subalterne de amplotați, cu noi români din scaunulu Săbiului (50 mii români și 30 mii sasi), deși baronulu Salmen au avutu înștiințare prea naltă espresa într'acolo, că sa reorganizeze scaunulu Săbiului, cu aplicarea scaunelor noastre și a comunelor granitierești, la aceluia, cum se vede din relațiunea Gubernului din 8 octobr. 1861 nr. 3455, prin care și respinge protestulu Săbiului în contra acestei incorporări, totuși au observatu baronulu Salmen o procedură nemai audită acolo, unde se vorbește numai de egală îndreptățire. Și adica: dintre comunele române, cari din cei mai vechi timp s'au ținutu de scaunulu Săbiului, s'au eschisu dela acestu scaun cu totul, scaunele filiale Talmaciului și Salistei, apoi comunele granitiere susnumite, precum și jumătate din comună Sacelu, care sau ținutu de scaunulu Săbiului până la 1848 și adica pre acea basă, că acești locuitori aru fi fostu jobagi sasilor, a. n. șapte județii.

Din contra înșă comunele săsesci Cisnădiar'a (Micheșberg) și Rusi, (Reussen), pre cari în adevăru le-au ținutu cetatea Săbiului până la 1848 că pre nisce bunuri ale sele, s'au adăugatu la scaunulu Săbiului, precum și unele comune române adica: Resinarii, Poplac'a, Gurariului și Sadu. Pentru acestea comune din urmă s'au creatu unu postu nou de senatoru în Magistratul Săbiului, că inspectoru. —

FOIȘIORA.

PREAMBLARI

(reprod. din „Convorbiri literare“)

(Urmare.)

XI.

Plecasemă văr'a de la Martigny și ajunsesemă eamă pre munte. Eramă întră omatură și frigulu înghetă. Ne-amu pusă adunămă ciurcele și scânduri că sa facemă focu în casintă. Înșă din soba esia fumu, și ferestrele de multu erau fara geamuri. După unu marsiu de șiese ore asiă obositoru, cându nu gasesci unu locu unde sa te încaldiesci și esti silitu a șiede în fumu și în venturi, primblarea nu-ti mai face nici o plăcere și adesa calatoriulu blastema în asemenea momente, ide'a nenorocita ce a avutu de a parasi casuti'a sea parintesca și de a fugi în lume. Atunci totu omulu devine egoistu și propriile sele suferințe i-lu facu sa uite pre aprópele seu. Astfelu celu puțin ne simțiamu dispusi noi totu afara de bietulu Edgar care, deși singuru înghetiatu, se ingrigia multu mai multu de Louise decâtu de densulu însuși. Putea copil'a sa-lu incredinteză neîncetatu ca nu-i e frig, elu nu șia ce se mai desbrace și sa-i puna pre picioare că sa nu se răcescă.

După o scurtă pauză în casutia, purceseramă în susu pre stâncă; cararea e angustă, repede și periculoasă. Câte odata piciorulu nostru miscă din locu vre-o petricică care se repedia la vale luându altele cu dens'a și dobândindu treptatu proporțiuni mai mari vedeamu preste câte-va minute unu și-roiu întregu de petri și stânci aruncându-se amenințatoriu în vale. După o urcare de vre-o jumătate de ora ajunseramă pre culmea stâncei care

este de o largime de vre-o două-dieci de picioare patrăte, avendu pre marginile sele o balustradă de lemn.

De susu ai o privelă marătiă asupra unei mare părți a Alpilor elvetici. Calauzulu nostru ne arată totu muntii, văile, riurile, orasiile, dară noi cuprinsi de obosela și emoțiune, ne uitamă machinalu în giorulu nostru, fără a face mare atențiune la toate numele ce ne înșiră elu și fără a gustă frumseti'a privelii. După o scurtă oprire pre culme, ne scoboriramă iera spre cas'a ce eră la picioarele stâncei. Nu voin uită nici odata acestă coborire: nisce nuori desu ne învelise și pentru fiecare pasu întrebunțiamu câte o minută: o alunecare a piciorului senu a bastonului putea deveni fatală. Cine se pôte fali că în asemenea momente n'a știutu ce va se dica frică?

Edgar și cu mine ajunseramă cei întâiu la casutia.

— Ti-a fostu frica Edgar?

„Dreptu sa spunu, mi-a cam fostu.

— Pare-mi-se ca ne-a fostu cam la totu.

„Numai Ei nu; o audi cum cântă? Eu unulu nu pricepu o fela cu asiă curagiu!

— Nu-i curagiu, Edgar. Ea-i că copii cari n'au înca consciință periculului.

— Nu știu deca-i că copiii, știu numai ca cum este, o gasescu foarte placută.

În acelu momentu sosira și cei'alți trei și cu totii intraramu în casă. Calauzulu ne scose provisionile ce luasemă cu noi dela otelu și Louise, luându cutitulu și farfuriile ne tăia la fii-care porțiunea sea cu o zimbire foarte grățioasă.

— Trebuie se fii o bună economă, i-mi șiopti la urechia.

— Multe calități i mai gasesci, Edgar.

Din peptulu lui Edgar sbură unu suspinu abia vedutu.

Cu o di înainte tramisesemă pre munte patru omeni cu sanii, fiindu ca voiamu sa ne coborim în sanie la vale. Acești ajunsesu odata cu noi pre altu drumu și ne acceptau. După dejunu ne duseram la locul de unde putu porni saniele și ocupamă fii care câte un'a. Aceste sanii suntu nisce scaune pre care pôte șiede numai o singură persónă; la picioarele ei, pre o scândura se asiédia unu calauzu care apucă sani'a cu mânilu și o lasa sa se rapeda la vale, cârnindu-o cu picioarele. Astfelu purceseramă pre unu altu drumu mai directu și multu mai repede spre vale. Sburam unulu după altulu cu saniele noastre preste ometuri, petri și isvóre, taindu aerulu cu rapejunea lavinei ce cade. Eră o góna strania, în care resuflarea ti se opresce și totu se invertesce și dispăre în giuru că într'unu visu fantasticu. În două-dieci de minute ajunseramă în vale la satulu Saxon. Oprindu-se saniele noastre și pîndu piciorulu iera pre pământu, ni se pară ca ne tredimă obositi dintr'o betie. Eră sér'a și dela Saxon aveamă de mersu mai multe ore până la Martigny. Sdroboti precum eramă nici mai putea fi vorba de a întreprinde acestu marsiu pe jos; trebuia sa naimimă o carutia care sa ne pórte. Până ce carausiulu înhamă caii, ne lungiramă lângă o fantăna, pre plaidurile de calatoria ce întinsesemă pre ierba. Nime din noi nu vorbea unu cuventu. Nu știu la ce voru fi gânditu, tovaresii mei, știu ca eu unulu nu-mi deslipeamă ochii de verfulu stâncei celei mari cari se perdeă în înaltulu ceriului, neputendu crede ca cu o jumătate de ora înainte m'am gasitu acolo, mai pre susu de omeni, de vegetatiune și de nuori, mai pre susu de regiunea până unde înaltia vulturulu îndrăsnetiulu seu sboru.

(Va urmă.)

Ne fiindu însă otaritu, ca ce sa se întemple cu comunele prescise, și nepulendu-le baronulu Salmen a le scôte din patria, au supusu jumetate din comunele granitieresci și scaunulu Talmaciului numitulu inspectoru, iera în scaunulu Salistei au denumitu pre unu oficialu subalternu de provisoricu inspectoru, spre ducerea administrației, fără însă că acestea părți eschise sa se tina de vre-unu teritoriu său se aiba vre-unu dreptu politicu, ci numai în cauzele lor private erau supusi ierasi judecatoriilor sasesci în Sabiiu. Comun'a Sacelu s'au adaugatu apoi intru tôte Comitatuului Albei-feriôre.

Ansa la acêsta abnormitate se vede ca au datu protestulu cetății Sabiiului din anul 1861 datu fatia cu restauratiunea Salmeniana, căci după tôte jalbele și protestele nôstre ni s'au comunicatu apoi unu decretu alicu din 12 Maiu 1863 nr. 2214, în care se dice despre comunele nôstre „Die f. g. siebenrichter Ortschaften und die von der Stadt Hermannstadt mit grundherrlichen Rechten besessenen Gemeinden und Gemeindeantheile, wie auch die Grenzortschaften Racovitz, Westen und Sina von dem Verwaltungsgebiete des Herrmanstädter Stuhls definitiv ausgehoben werden, ferner daß auch einstweilen und bis zur Durchführung einer zweckmäßigen Landeseintheilung die Gemeinden . . . Michelsberg und Reussen dem Herrmanstädter Stuhle einverleibt werden“ *) . . . mai incolo „Allerhöchst S. Majestät haben ferner anzuordnen geruth, daß über die Frage, ob zur Durchführung der öffentlichen Verwaltung und zur Beforgung der Rechtspflege aus dem f. g. Selister filialstuhle und aus den zur Talmatser Herrschaftgehörigen Gemeinden ein selbstständiges provisorisches Verwaltungsgebiet geschaffen oder ob die gedachten Gemeinden einstweilen einem und welchem bereits bestehenden Verwaltungsgebiete zugeschlagen werden sollen? nach vorläufiger Anhörung des f. Guberniums All. H. S. Majestät ein neuerlicher Vorschlag unterbreitet werde etc. etc.“ **)

Nimic'a nu s'au mai dispusu cu noi de aci înainte; cum amu aretatu mai susu, asiă suntemu dismembrati și disorganizați și astadi, tocm'a în întielesulu protestulu cetății Sabiiului.

La alegerea ampoliatiloru scaunulu Sabiiului, nu avem dreptu a participă, precum la nici unu dreptu politicu; din contra bun'a ordine au peritu în comunele scaunulu Salistei sub nepasarea inspectorulu sasu, și procesele incaminate asupr'a nôstra de către comunele sase se decidu de judecatori sasi ai Sabiiului.

Dela Comesulu sasu Conradu Schmidt cu atât'a mai puțină dreptate și îmbunătățire a cauzelor nôstre amu pututu asceptă, cu câtu densulu au fostu până la 1848 avocatulu sieptelor județie în procesele sugrumătoare asupr'a scaunulu nostru Saliste.

Acum după denumirea noului comesu D. Moritz Conrad stămu ierasi în ajunulu unei restaurațiuni a fundulu regescu.

Înaltă dieta!

Schimbarile politice până aici pre scurtu descoperite, apoi tractările nôstre triste din partea jurisdicțiunilor sasesci, ce le vomu aduce mai la vale, ne umple și astadi de ingrigire pentru viitorulu nostru politicu; de aceea îndrăsnim a ne comproba cu legi și documente drepturile nôstre, și a resturna tôte motivele Sabiiului și ale universității sasesci ce s'au adusu și se voru aduce asupr'a nôstra, apoi în specie a dovedi nedisputaver'a intrupare a nôstra cu scaunulu Sabiiului și a asceptă dela înalt'a dieta la umiltele nôstre rugăminte ce le vomu însemnă la fine, rezultatulu ce-lu dorim, sperandu în dreptatea regelui și a

dietei Ungariei cu atât'a mai multu, cu câtu sacrii regi ai Ungariei în toti seculii au tinutu pre locuitorii suplicanțelor scaune sub scutulu lor, precum vomu dovedi în cele următoare:

Sântulu Stefanu regele și întemeitorulu regatulu Ungariei au ocupatu în an. 1003 Transilvania până la Alb'a-Jul'a, impartindu-o în comitate; și partea Transilvaniei dela Alb'a-Jul'a până în Carpati, care eră înca o posesiune ne sigură a Ungariei, s'au privitu că o parte a comitatulu Albei.

Regii urmatori lui Stefanu ocupasera pre delin acêsta parte a comitatulu Albei, pusera graniti'a regatulu în Carpati de media-di și luasera acestu pamentu în posesiunea lor pre care apoi l'au privitu că pre alu lor, și în urma l'au dechiaratu specialmente de fundu regescu. Acestu fundu regescu au constatu din mai multe părți diferite mai târziu asiă numiti „fundi regii“, de unde vine, ca chiaru și în seculii mai târziu multe părți și comune, sase și române, ba chiaru întreaga a. n. provincia cibiniensis, se numeau „în comitatu Albensi esistentes“ cum vomu dovedi mai la vale.

De cea mai mare ponderositate pentru regii Ungariei au fostu acestea confinii ale regatulu; precum eră apararea și sustinerea confinielor prim'a datoriti'a a regiloru.

În fundulu acestu regescu alu comitatulu Albei au locuitu până la anul 1142 numai români (Blaci) și între densii și Bisenii.

Fiindu însă tocm'a confiniile acestea în acele timpuri câmpulu batalielor în urm'a invasiuniloru popôrelor apasene, regii Ungariei au radicați aci caste, pre cari le apearu castelanii regesci cu ajutorulu poporulu de prin pregiuru.

Asiă s'au formatu în granitiile acestea teritori regesci, ale căroru locuitori, pentru serviciile lor în casteluri se numeau „castrenses și servientes regales“ (Decr. I art. 5 din an. 1351 alu regelui Ludovicu) și pentru platirea unui censu în recunoscerea domniei regelui și „conditionarii seu censuarii regales“ (Decr. I § 19 din an. 1342 alu reg. Carolu).

Asemenea castrenses și servientes regales înca prin decretulu regelui Stefanu și apoi a lui Andreiu alu III s'au dechiaratu de ômeni liberi regali cu libera dispozițiune în avere, iera pamentulu lor de fundu regescu.

Șiguranți'a confinielor acestor ale regatulu, apeararea castelurilor fatia cu dese invasiuni, au indemnatu pre regi, a constringe la granitie pre lângă caste mai multi locuitori din fundulu regescu, din care cauza poporatiunea locuitorilor Blaci și Bisenii au devenitu la margini mai dăsa, cari apoi au traitu mai alesu din folosirea muntiloru cu vite, și au fostu foarte favoriti de regi, precum vomu dovedi mai la vale (Decr. II art. 45 din an. 1495 alu regelui Wladislav).

Prin concentrarea acêst'a a Blacilor și Bisenilor la margini, pre care chiaru și desimea poporulu exclusiv românu de astadi o dovedesce, au devenitu mai multe locuri pre la siesurile fundulu regescu, mai multu său mai puțin desierate.

Însemnata acestu pamentu regescu și engetulu de a-lu impopula mai tare și a pune stavile de apeararea granitiiei și mai mari, au indemnatu pre regele Geyz'a a aduce în an. 1142 coloniști germani ca „hospites teutonici“ și ai impartii pre la siesurile fundulu regescu, unde se ocupau cu lucrulu câmpulu și cu meserii, supunendui pre acêst'a, pentru folosirea pamentulu și paduriloru de la siesu, unui censu regescu sub condițiune emfiteutică, ca usufructuari.

În tempulu acêst'a au existatu dar done feliuri de censuari regesti și locuitori liberi ai fundulu regescu: Blacci și Bisenii cei vechi, apoi Teutonii sau Sasii, cei veniti de nou, acărora condițiuni erau asemenea fatia cu regele, numai cu deosebire, ca cea mai mare parte a românilor serveau în teritoriile castrelor regale și posedau muntii cu padurile și apele lor la granitia, fiindu înse toti acêsti locuitori supusi numai legiloru date de regii Ungarei. În anul 1222 au regulatu regele Andreiu II referintiele tuturor locuitorilor regatulu seu, prin „bulla aurea“ și în art. XIX dice atâtu despre locuitori castrelor, câtu și despre coloniști: §-1 iobagiones castrorum teneantur secundum libertatem a sancto rege stefano institutam iobagii

castrelor sa se tina după libertatea asiediate de sântulu rege Stefanu, și § 2 „similiter et hospites cuiuscunque nationis secundum libertatem eis ab initio concessam teneantur“ *)

Înse deosebire românilor (Blaciloru) de Sasi în fundurile regesci, în privinti'a limbei, a religiei, a ocupațiunii și a obiceiuriloru au produs unele frecări între aceste popôre.

Sasii deatunci au nisuitu după prerogative și suprematisări în fundulu regescu și asiă sau jeluitu la regi în mai multe renduri, până ce în anul 1224, folosinduse de împregiurările cele triste ale regimulu lui Andreiu II, au castigatu dela acestu rege unu decretu a. n. „Andreanum decretum“ în care (art. I) se concede mai alesu libertatea lor, ce o au avutu; nefiindu acêst'a noua concessiune de lipsa, căci concessiunea acêst'a era data deja în art. XIX. § 2. alu bulei auree. În acestu decretu se enumera specialu drepturile și datoritiile locuitorilor fundulu regescu, ce li s'au impusu Sasiloru și cari apoi mai târziu în asemenea măsura s'au estinsu peste tôte fundurile regesci. Totu odata se concentreza acelea risipite funduri regesci, locuite mai alesu de sasi (Gauen) sub pretoriulu cetății Sabiiului și prin acêst'a s'au pus temeiul la atingeri mai deaprobe între sasi și între teritoriile castrense granitiare dingiurulu Sabiiului, cari teritorii au fostu scaunulu Salistei și alu Talmaciului, cum vomu dovedi mai la vale. Deaceea înse regele totodata reguleza referintiele pasiunari între acêsti locuitori limitanci și între sasi în art. VIII care suna „praeterea vero supra dicta, silvam blaccorum et Bissenorum, cum aquis usus communes exercendo cum praedictis Blaccis et Bisenis, eidem contulimus“, **) iar referintiele posesionari la siesulu fundulu regiu între sasi și români le reguleza în art. XIII altmintrea, și adeca: „silvam vero cum omnibus appendicis suis et aquarum usus cum suis meatibus, quae ad solius regis spectant donationem omnibus tam pauperibus, quam divitibus libere concedimus exercendos.“ ***)

Aici se vede mai întâiu deosebirea posesionaria între români și sasii fundulu regescu. Până cându regele întaresce, ca muntii padurile și apele dela margini sunt ale Blacilor și Bisenilor, și concede și Sasiloru în aceste paduri și ape ale Blacilor și Bisenilor usu comunu cu Blacii și Bisenii, dimpreuna a. n. C o u s u s *) silvarum et aquarum întaresce mai departe regele, ca totu pamentulu dela siesu, cu tôte apertinentiele lui și cu marginile apelor unde s'au asiediatu sasii, e numai o donatiune a regelui în care concede tuturor locuitoriloru de aici, fără deosebire, usulu intru tôte.

Asiă au impacatu regele, că supremulu domnu alu fundurilor regesci, pre locuitori lui; și acestu decretu asiă dara nu e unu privilegiu alu Sasiloru, ci e unu compromis regescu.

(Va urmă.)

Sibiiu 2 Augustu.

(Alegerea Metropolitulu gr. cat. în Blasiu.) După o corespondință din Clusiu a foiei de aici Hr. Ztg., rezultatulu alegerii în Blasiu e urmatoriulu: V a n c i ' a Episcopulu Gherlei a capatatu aproape la 60 voturi; rivalulu seu celu mai tare a fostu eruditulu C i p a r i u, canonicu în Blasiu cu aproape 50 voturi și alu treilea (Fekete?) aproape de 40. Restulu din tôte 270 voturi s'au impartitu. Mai departe scrie corespondintele ca V a n c i ' a (rom. ônci'a) e unu domnu cultu, omu de salonu și se are bine cu multi dintre episcopii unguresci. Dela purtarea densulu și dela tactulu seu politicu se asceptă cea mai buna influință spre împacarea elementelor ostile.

Din Ungari'a.

(cor. orig.)

Ce privesce vieti'a publica pre la noi afara de capitala, apoi dieu aici domnesce monotoni'a în in-

*) Asemenea și ôspetii ori-cărei națiuni sa se tina după libertatea concesa lor dela începutu.

**) Afara de cele dise mai susu, amu datu acelor'a-si padurea românilor și biseniloru cu apele spre eşortarea asuriloru comune dimpreuna cu mai înainte disii români și bisenii.

***) padurea însă cu tôte apendicele ei și usulu apelor cu meaturile sele cari privescu numai donatiunea singurulu rege concedem libera folosire tuturor, atâtu seraciloru, câtu și bogatiloru.

*) În testulu magiaru, din eróre de tipariu se afla census în locu de census.

tielului cel mai adevărat al cuventului. Din când în când se mai încerca câte o reuniune de „honved“ a mai dă puțină voicinuie vieții orășienilor mai de latitudine. Așa audim că nu demult în diferite puncte s'a ținut ședințe pentru alegerea președinților.

Mai de unele câte am prin foile de presă aici între varietăți despre nise pregătiri mari pentru festivitatea reuniunii de cantareți (dalarde) care s'și va ține ședințele la Debreczin în Septembrie 18, 19 și 20. — Insa în adevăr totul se reduce la o provocare din partea magistratului localu către orășieni pentru încortelarea membrilor acestei societăți, precum și a societății silvane, (erdészeti egyesület) care de asemenea s'și va ține aici ședințele publice.

În zilele din urmă mare indignație a provocat în o parte a inteligenței ungurești răspunsul renumitului istoriograf mag. M. Horváth datu la epistolă deschisă a lui Kossuth, unde acesta l'a invinovatise pe acela, pentru că a îndrăznit a publica epistolele private ale lui Kossuth. Obiectul cu deosebire, de care s'au indignat, este, că Horváth face pe Kossuth revoluționar, dicându, că precum în 1848 așa și acum voiesc revoluțione etc. etc. Cum? Kossuth revoluționar? Acesta nu le cade bine la omeni l'era Presse. din Vien'a cânta osan'a lui Horváth.

Ce impresiune va fi făcutu proiectulu de lege, despre armată, honved, care tocmai acum se pertractează în dietă, până acum n'amu pututu afla. Dară luându în considerație marturisirea politică a multor'a, precum și cuventarea deputatului Patay în dietă cu această ocaziune, unde d'ice că nu pentru aceea a făcutu Ddieu pre națiunea ang că să fie soldați nemților, e lesne de priceput, că nui va multiam.

Varietăți.

Se d'ice că ministeriulu de culte are de cugetu a radica școle de industrie în Transilvania în următoarele locuri: în Clusiu, Brașov, Albă Iuliă, M. Vasiarheiu, K. Vasiarheiu, Făgăraș, Deia, Deva, Mediasiu, Abrud și Nasaud.

Dlu Dr. Titu Majoresu, venind de la Berlin, a trecut Vineri, fără de a rămâne în Sabinu, către Brașov și de acolo va merge mai departe.

Dlu Alessandro Romanu Redactorulu „Federationei“ a trecut către București, la societatea academică. Asemenea Dlu Dr. Hodosiu.

Comandă generală din Agram se disolvă și agendele ei trecu la cea din Budă. Acolo (Agram) rămâne numai o comandă militară. O parte din personalu a și trecut la Budă. — Gener. de cavalerie Gablenz se transpune în altu postu.

Alessandro Karageorgieviciu e arestatu în casarm'a lui Carolu în Pest'a. Se d'ice că la ocaziunea unei promenade aru fi avut de cugetu a se departa din Pest'a și acest'a a trasu după sine arestarea. De când e în arestu s'a bolnavitu reu.

(Principele Gagarin) mareșalul din Moscova și fiulu său, s'au înecat într'unu parau lângă o mără în baile de Isit. Se d'ice că fiulu aru fi picatu în apă și tatălul său, voindu a-lu scapa, a saritu după densulu, și au peritu amendoi.

Focul. În Siur'a mica au eruptu focu Joi de către seară și au prefăcutu în cenusă 21 siuri pline de grâu și unele stoguri. Foculu se d'ice că s'a escatu din negriș'a imblătorilor.

Estincteurulu fu pusu Joi seară de nou la probă în câmpulu exercițiilor de lângă școl'a de innotu și prob'a a esitu bine.

Dupa ore cari sciri publicămu program'a pentru expozițiunea de vite, ce se va ține n 8 și 9 sept. c. în Sibiu.

Espușițiunea acest'a sau pusă în lucrare prin reuniunea cercurale agronomice din Sabinu, și se va ține sub conducerea unui comitetu de expozițiune. La maiaria dlui Hermann baronu de Bruchenthal, poarta cismadiei Nr. 215.

Obiectele expozițiunii acesteia voru fi cai, boi, oi, și porci; deci fiesc care proprietaru său agricultoru din scaunulu Sibiului precum și cei din alte scaune și comitate sunt îndreptățiți a concura cu vitele lor pentru premiile ce voru a se împarti. Espunatoriulu are însă a argumenta prin unu testimoniu a oficiului comu-

nalu concerninte că este proprietariulu și crescatoriulu vitei.

Comitetulu expozițiunii s'a luat asupra sarcina de a îngriji de spațiul acomodat pentru vitele ce sunt a se aduce la expozițiune. Espunatoriulu are însă de a încunoscinti pre comitetulu expozițiunii despre specia și numărulu vitelor cel multu până în 1 sept. a. c. Incunoscintiările au însă a se face la casa orașului, piața mică Nr. 120. Primirea vitelor la expozițiune se începe în 6 sept. a. c. 4 ore după amiază, poarta cismadiei suburbii Nr. 215, și va dura până în 8 sept. 9 ore înainte de amiază.

Premiile cari se voru împarti sunt următoarele: 3 premii pentru vaci de prasila de câte 3-7 ani. 3 premii pentru boi de jugu de câte 3-6 ani. 5 premii pentru cai de lucru de câte 4-8 ani. câte unu premiu pentru unu taur și o juneca de câte 1-3 ani asemenea câte unu premiu pentru unu taur și o juneca de bivolu de câte 1-3 ani.

3 premii pentru mândi de câte 1-3 ani. câte unu premiu pentru oi și porci. Pre lângă premiile acestea se vor mai împarti pentru vite frumoșe de crete de lauda.

Împartirea premiilor la proprietarii vitelor va urmă prin 10 membri aleși spre scopulu acela din comitetulu expozițiunii în 9 sept. 4 ore după amiază la locul espușițiunii.

La comitetulu expozițiunii e Carol Schobesberger conducatoriulu.

Pentru negociatori de vinu. În timpul din urmă a succedut științei chimice, aface o invențiune de mare importanță pentru comerțulu cu vinu, aflându căușă stricărei vinului în sticle, care jace în calitatea cea rea din care este glajia fabricată. Negociatorii de vinu din Franc'a precum și cei din alte țări se plângă foarte desu asupra cantității cea mare de vinu, care s'au stricat în sticle, urcându-se la 3, 5, ba chiar și 10 procente; stricarea acest'a a vinului se ascrie în genere astupusului, fără de a avea cea mai mică suspiciune asupra glajei. — Glajia constă însă precum este cunoscutu din amestecarea de pământu silicu cu alcali și soda, împreunarea substanțelor acestor'a se efectuează prin căldura mare, și în proporțiune cu calitatea cea mare de alcali este pentru de a produce glajia și o cantitate mai mică de materie arditoare de lipsă, de unde urmează că fabricanti de glajia întrebuintază alcali în măsura prea mare.

Prin o atare întrebuintare neproporționată de alcali se înrăutătesc foarte multu calitatea glajei, se face mai multu se mai puțin acceptibilă pentru influența cea distructivă a oxidului. Nu de multu tempu se întâmplase în privința acest'a urmatoriulu casu interesant. Unu negociatoriu de vinu observase că glajia la mai multe butelii cu vinu prețiosu, cari deja aretă simptomele stricărei se întunecase. Negociatoriulu de vinu intentase în urmă acestor'u simptome numai decătu fabricantulu de glajia unu procesu, otarindu deci oficiulatu o cercetare chimică a glajiei afla că cauza stricărei vinului fusese calitatea cea rea a glajei. Înviatatura ce o potu scote negociatorii de vinu din întemplantarea acest'a este, că se nu umple nici odata sticlele cu vinu, mainainte de a fi cercetatu, chimice că este sticla spre scopulu acest'a aptă sau nu.

Exportu de oi a Austriei. Guvernulu Bavariei a concesu condițional minte transmiere transportulu de oi prin Baviar'a în Franc'a. În urmă acestei concessiuni sau anunțiatu deja la administrarea călei ferate 12 transporturi estra ordinare de oi, că se transporțe 36.000 de oi ni dela Vien'a directu la Parisu.

(Opera unui june artistu român, cumpărată de Imperatulu francesiloru.) Toti românii cari au locuitu cătuva tempu în Franc'a cunosc palatulu dela Fontainebleau și mai cu sēma delicioș'a padure, care-lu învecinează. Acest'a padure, situată abia la 3 1/2 ore departe de Parisu, este în timpul de veră locul de întâlnire al tuturor artiștilor și nu este nici o celebritate artistică modernă, fia în pictură istorică, fia în portrete sau în peisaje, care sa nu-si fi făcutu stagiulu său de studiu în padurea dela Fontainebleau. D. N. Grigorescu, junele nostru artistu (bursieru al guvernului român) care a espusut așa de frumoșe opere la expozițiunea universală din Parisu, conș-

crându-se acum cu totulu peisagiulu și tablouri-lor de gen istoric, locuiesc în tempulu stațiunii de veră în frumusu satu Barbironu în centrulu padurei Fontainebleau și siede chiaru la ospetariu unde toti artiștii au lasatu atâtea frumoșe pagini din primele impresiuni ale junetiei lor. În anul acest'a, pentru prim'a dată, artiștii de acolo profitându de resederea Maiestății Sele Imperatulu Napoleonu și augustei sale familii, în palatulu dela Fontainebleau, au organizatu o frumoșă expozițiune pre care a vizitatu duminică trecută familia imperială. — Dară ceea ce este mai magulitoriu pentru noi românii e, că între cele patru tablouri, ce imperatulu a binevoitu a cumpăra pentru galeria sa privată din Tuileries, a fostu și unu tablou reprezentându nise glastre de flori, de d. N. Grigorescu. — Rom.

Banurile lui Alessandro Karageorgieviciu ce se afla în Romani s'au sequestratu la provocarea judecatoriei municipale din Belgrad.

(Arderea unui teatru.) Teatru Alberto Nota, în Turinu a arsu cu totulu. Causa eră că o dăntițoră s'a apropiatu prea multu la o luminare și a început a arde. Alergându afara din garderoba pre scena, nise decorațiuni din hartie au prinsu focu, și peste trei ore de la teatru au rămasu numai nise pereți goți.

(Mărtea prin căldura mare) Din New-York se scrie, că căldura acolo eră așa de mare, încatu în ziua de 14 Iuliu au muritu patru-dieci de persoane de băla care o capatasera prin arșiția sōrelui. — Și din Londra se scrie că în câteva districte au muritu mai multe persoane de acest'a băla.

7-1 Concursu

La școlele gr. or. din tractulu protopopescu I alu Brașovului au devenitu vacante următoarele stațiuni invetiatorești:

1. Postulu invetiatoreșcu la clas'a II a școlii din Tientariu, cu salariu anual de 200 fl. v. a. pre lângă cuartiru de locuință, grădina și 6 orgii de lemne.
2. Postulu de invetiatoriu secundariu la clas'a I. normale dela biseric'a nouă din Sătulungu, cu salariu anual de 160 fl. v. a. și cuartiru de locuință.
3. Postulu invetiatoreșcu la școl'a din Halchiu, cu salariu anual de 160 fl. v. a. pre lângă didactru de câte 60 xr. pentru fia-care școlariu. Doritori de a ocupa aceste posturi au să-si tramita timbrate și francate — până la 26 Augustu a. c. — la subscrisulu: atestatele lor de botezu, ca sunt de religiunea gr. or., testimoniele lor școlastice ca au absolvatu macaru numai gimnasiulu micu și cursulu pedagogicu, și documente autentice despre portarea lor morală și politică.

Brașov 30 Iuliu 1768

Iosifu Baracu,
Protopopu gr. or. I alu Brașovului
și Inspectore districtualu
de școle.

6-1 Concursu.

Spre ocuparea stațiunii invetiatorești din comun'a M. Cuesdin se publica prin acest'a concursu pre lângă unu salariu anual de 80 fl. v. a., — cuartiru liber, — lemne de focu, și pentru fia-care elevu 4 cupe de bucată și câte unu punctu de clisă.

Doritori de a ocupa acest'a stațiune, au de a-si tramita documentele valide despre calificarea și moralitatea lor până în 30 Augustu 1868 la subscrisulu Inspectoratu școlare districtuale.

Inspectoratulu școl. districtualu Turd'a de susu.

Idicelu în 19 Iuliu 1868.

Nr. 5-1 EDICTU

Georgiu Resnoyeanu din Feldiș'a, care parasi cu necredință pre lagini'a lui socio Maria Ioann Pelti'a, totu din Feldiș'a, și pribegiesc în lume fără a se putea sci locul ubicatiunii sele, se citeza prin acest'a, că în terminu de unu anu de dila dela datulu presente, sa se prezenteze inaintea subscrisului Scaunulu protopopescu, căci la din contra, și în absența lui se va decide, pre bas'a SS. Canone ale bisericei nostre ortodoxe-resaritene, divortiuulu cerutu de soci'a lui.

Brașov în 1 Iuliu 1868.

Scaunulu Protopopescu gr. or. alu II alu Brașovului.

Ioann Petricu,
Protopopu.